

בש"פ 577/19 - שמעיה דוד דולב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 577/19

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

שמעיה דוד דולב

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע ב-עת"מ 45157-01-19 מיום
18.1.2019, שניתנה על ידי כב' הנשיאה ר' יפה-כ"ץ

בשם המבקש:

עו"ד נתנאל לאגמי; עו"ד אלכסיגלפגט

החלטה

1. בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (הנשיאה ר' יפה-כ"ץ) ב-עמ"ת 45157-01-19 מיום 18.1.2019, בגדרה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום באילת (סגן הנשיאהמ' לוי) ב-מ"ת 20283-12-18 מיום 17.1.2019 לשחרר את המבקש לחלופת מעצר עד תום ההליכים נגדו.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה); וסחר בסמים מסוכנים, לפי סעיף 13 ו-19א לפקודה. בד בבד עם הגשת כתב האישום, ביקשה המשיבה לעצרו עד תום ההליכים.

עמוד 1

על פי המתואר בכתב האישום, הכולל חמישה אישומים שונים, בין החודשים נובמבר ודצמבר 2018 ביצע המבקש שבע עסקות סמים עם חמישה אנשים שונים, בהם קטין, במסגרתן מכר סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 32 גרם, ובתמורה לסכום כולל של 2,150 ש"ח. כן תואר כי המבקש הטמין סם מסוכן מסוג קנבוס בסמוך לביתו במטרה למוסרו לאדם נוסף, במשקל ובתמורה שאינם מצוינים בכתב האישום.

בחיפוש שנערך בביתו במועד מאוחר יותר, הודה המבקש כי הוא "סוחר סמים", כלשונו, ונמצאו בחזקתו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כ-342 גרם (נטו) וסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כ-0.928 גרם שלא לצריכה עצמית. עוד נמצאו בחזקתו שקיות חלוקה רבות לצורך הפצת הסם; שני משקלים אלקטרוניים; טלפון סלולרי אשר שימש אותו לניהול "עסק לממכר סמים מסוכנים", כלשון כתב האישום, וזאת באמצעות קבוצת ה"טלגרם" שביישומון "טלגרם"; וכן כסף מזומן בסך 5,670 ש"ח.

3. בהחלטתו מיום 16.12.2018 קבע בית משפט השלום, בהסכמת הצדדים, כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למבקש בכתב האישום, והורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו, לצורך בחינת האפשרות לשחררו לחלופות מעצר.

4. בתסקיר המעצר שהוגש לעיונו של בית משפט השלום לא המליץ שירות המבחן על שחרור המבקש לחלופת מעצר, וזאת לאחר ששלל את יכולתם של המפקחים המוצעים למלא את משימת הפיקוח, ומשכך סבר כי לא יהיה בכוחה של חלופת המעצר המוצעות לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

בהחלטתו מיום 26.12.2018 הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המתנהלים נגדו, וזאת, בין היתר, על יסוד האמור בתסקיר המעצר.

5. ערר שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי התקבל באופן חלקי. בית המשפט (השופט א'משניות) הורה לשירות המבחן להגיש תסקיר משלים אשר יכלול התייחסות לחלופת מעצר נוספת שהוצעה על ידי המבקש, והחזיר את הדיון בעניינו לבית משפט השלום.

6. בתסקיר המשלים המליץ שירות המבחן על שחרור המבקש לחלופת המעצר המוצעת, ובהתאם לכך הורה בית משפט השלום ביום 17.1.2019 על שחרור המבקש למעצר בית מלא בפיקוח ובתנאים נוספים, כמפורט בהחלטה.

7. המשיבה הגישה ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי, אשר קיבל את הערר והורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

בהחלטתו עמד בית המשפט המחוזי על כך שהעבירות המיוחסות למבקש מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית אשר לא נסתרה בנסיבות העניין, וזאת, בין היתר, לנוכח התרשמותו של שירות המבחן מהמבקש, כפי שבאה לידי ביטוי בתסקיר המעצר הראשון, וכן בשים לב לעובדה שהעבירות שבהן הואשם המבקש בוצעו באמצעות רשת ה"טלגרם".

בעניין חלופת המעצר המוצעת הדגיש בית המשפט כיהמפקחים המוצעים לא נמצאו מתאימים בתסקיר המעצר הראשון, ואף תהה כיצד אותם ערבים נמצאו מתאימים בתסקיר השני.

בנוסף, ציין בית המשפט כי המבקש הגיע במיוחד לעיר אילת על-מנת לסחור בסמים המסוכנים אשר נרכשו בבאר שבע - אותו מקום שאליו ביקש בית משפט השלום להחזירו לחלופת מעצר.

8. המבקש לא השלים עם החלטה זו, ומכאן הבקשה שלפניי.

9. בבקשה נטען, בין היתר, כי שגה בית המשפט המחוזי בדחותו את המלצת שירות המבחן "ללא כל נימוק מהותי", ואף "מבלי להתרשם באופן בלתי אמצעי מהחלופות המוצעות", כהגדרת המבקש.

כן נטען כי ההחלטה להורות על מעצרו של המבקש סותרת את החלטתו הקודמת של בית המשפט המחוזי, אשר הורה על עריכת תסקיר משלים לבחינת חלופות למעצרו של המבקש. זאת, מאחר שלשיטת בא-כוח המבקש, מהחלטתו הקודמת של בית המשפט המחוזי השתמע כי קיימת אפשרות עקרונית לשחררו לחלופת מעצר, בכפוף להתרשמות שירות המבחן מהחלופה המוצעת. על כן, משהמליץ שירות המבחן על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר, היה על בית המשפט המחוזי להורות כן.

10. דין הבקשה להידחות.

11. כידוע, רשות ערר על החלטה בעניין מעצר תינתן רק במקרים המעוררים שאלה משפטית, החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או כאשר ההחלטה שעליה נסובה הבקשה פוגעת במבקש באופן חריג וקיצוני (בש"פ 3970/18 אסווד נ' מדינת ישראל (5.6.2018)). איני סבור כי עניינו של המבקש נמנה עם מקרים חריגים אלה.

12. אף לגופם של דברים, לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי.

כפי שנקבע לא אחת, תסקיר המעצר אינו מחליף את שיקול דעתו של בית המשפט, אלא נועד לסייע לו בהחלטתו (בש"פ 3960/18 דמראני נ' מדינת ישראל (30.5.2018)). משכך, אין בדרישתו של בית המשפט כי יוגש תסקיר משלים כדי לשחררו מהחובה להפעיל שיקול דעת באשר למסוכנותו של הנאשם ולהתאמתו לחלופת מעצר זו או אחרת.

בעניינינו, התסקיר המשלים הוגש במסגרת בחינתה של חלופת מעצר שלא הוצעה קודם לכן, וזאת במטרה להניח בפני בית המשפט את מכלול הנתונים הצריכים לעניין בטרם יכריע אם ניתן לשחרר את המבקש לחלופת מעצר זו. ואולם, המלצתו של שירות המבחן אינה חזות הכול, וככל שמוצא בית המשפט מקום להטיל בה ספק - הרשות נתונה בידו לסטות ממנה.

אשר על כן, אין כל פסול בקביעתו של בית המשפט המחוזי כי המלצת שירות המבחן בתסקיר המשלים, הסותרת במידת מה את התסקיר הראשון, אינה מצדיקה את שחרורו של המבקש לחלופת מעצר.

זאת, על אחת כמה וכמה בנסיבות העניין דנן, כאשר מיוחסות למבקש עבירות סחר בסמים ועבירות סמים אחרות שלא לצריכה עצמית- שהרי לגבי עבירות אלו, הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים, ואילו מעצר באיזוק אלקטרוני או שחרור לחלופת מעצר ייתכנו רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (בש"פ 5642/18 חג'אני נ' מדינת ישראל (9.8.2018)).

13. הבקשה נדחית, אפוא.

ניתנה היום, כ"ח בשבט התשע"ט (3.2.2019).

ש ו פ ט